

Arrest

nr. 269 543 van 8 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 25 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker is geboren op 3 mei 2016. Hij dient via zijn ouders een verzoek om internationale bescherming in op 17 februari 2020.

1.2. Wegens zijn jeugdige leeftijd wordt verzoekers vader gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') op 26 februari 2021, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 15 maart 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige), die luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

Jouw ouders bezitten de Syrische nationaliteit. Je vader F. M. (CG X; O.C. X) en moeder R. A. (CG X; O.V. X) vertrokken uit Syrië rond maart 2016. Naast de algemene situatie vreesden ze de Syrische autoriteiten omwille van jouw vaders desertie uit het leger. Op 1 april 2016 arriveerde hij vanuit Turkije in Griekenland en diende daar een verzoek om internationale bescherming in. Op 3 mei 2016 werd jij in Griekenland geboren. Je vader beweert in Griekenland in moeilijke omstandigheden te hebben geleefd en bedreigd te zijn geweest door een zekere M. A. A., waarvoor hij werkte. In juli 2017 reisde hij daarom door naar Nederland. Na zijn vertrek uit Griekenland werd hem daar toch nog een beschermingsstatus toegekend. Ook je moeder kreeg in Griekenland een beschermingsstatus toegekend. Op 13 september 2018 vervoegde jij met je moeder je vader in Nederland, nadat haar een Grieks reisdocument werd toegekend. Het verzoek om internationale bescherming dat je ouders in Nederland indienden, werd afgewezen.

Op 20 november 2018 kwamen jullie in België aan. Je ouders dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 11 december 2018. Je zus L. M. (CG X; O.V. X) werd hier geboren op 25 augustus 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van jouw ouders ook in de naam van je zus en jou als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 24 juli 2019 werd door de commissaris-generaal beslist jouw ouders verzoek niet-ontvankelijk te verklaren daar ze reeds in een lidstaat van de Europese Unie, i.c. Griekenland, een internationale beschermingsstatus hadden verkregen. Ze dienden een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) tegen deze beslissing. De RvV bevestigde de beslissing van het CGVS op 20 januari 2020.

Op 17 februari 2020 dienden jouw ouders in naam van je zus en jou een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van jullie verzoek haalt je vader aan dat jullie niet naar Syrië kunnen omdat hij gezocht wordt door het regime en geëxecuteerd zou worden. Jullie zouden niet zonder je vader in Syrië kunnen verblijven. Hij wijst er tevens op dat jullie niet geregistreerd zijn in Syrië. Ten opzichte van Griekenland herhaalt je vader zijn verklaringen omtrent de slechte levensomstandigheden daar. Hij zou zelf moeten instaan voor jullie huisvesting, school en andere zaken. Bovendien beschikt je zus niet over Griekse documenten. Hierdoor zou ze geen rechten hebben in Griekenland, meer bepaald wat betreft onderwijs en gezondheidszorg. Verder haalt je vader aan dat de problemen die hij tijdens zijn verzoek aanhaalde met M. A. A. ook voor jullie een gevaar inhouden. Je vader vreest immers dat jullie omwille hiervan door bendeleden ontvoerd zouden worden. Hij wijst er verder op dat je omwille van het verhuizen naar verschillende landen psychische klachten ondervindt. Je gaat niet graag naar school, bent er terughoudend en neemt afstand van andere kinderen. Je hebt bovendien nood aan een prijzige tandbehandeling, hetgeen je vader in Griekenland niet zou kunnen bekostigen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd, rekening houdend met het gegeven dat je nog géén vijf jaar oud was, het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van je vader F. M. (CG 18/22477; O.C. 8.748.424) afgenomen die tevens in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”.

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op **dezelfde gronden** die jouw **ouders** aanhaalden ter staving van hun verzoek. Je vader verwijst immers naar het feit dat jullie niet naar Syrië terug kunnen omwille van het feit dat hij daar gezocht wordt door de autoriteiten (CGVS p.6). Dit werd evenwel reeds irrelevant geacht daar jullie situatie niet langer ten overstaan van Syrië doch wel ten overstaan van Griekenland, i.e. de EU-lidstaat die jouw ouders reeds internationale bescherming verleende, en dient te worden beoordeeld, doch jouw ouders niet hebben kunnen aantonen dat zij (of wat dat betreft, hun gezin) er niet langer over actuele en toereikende bescherming zouden beschikken. Dat jullie in Syrië niet geregistreerd zijn is dus tevens irrelevant. Hij herhaalde verder de slechte levensomstandigheden in Griekenland en de problemen die hij ondervond met M. A. A. als reden waarom jij en je zus niet naar Griekenland zouden kunnen terugkeren. De exacte motivering hieromtrent staat duidelijk weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van je ouders in het kader van hun verzoek (zie beslissingen CGVS die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat deze zelfde motieven in jouw hoofde wel een apart verzoek rechtvaardigen.

Wat betreft je **psycho-medische situatie** dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming (CGVS p.5-6).

Het is voorts opmerkelijk dat enkel in naam van je zus en jou een verzoek ingediend werd, zonder dat je ouders in eigen naam een nieuw verzoek indienden (CGVS p.4). De vaststelling dat je ouders er tot op heden niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden problemen en doet ook het vermoeden rijzen dat je ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie **recht op opvang**, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Wat betreft het argument van je vader dat hij niet weet of hun **verblijfsdocumenten** nog verlengd zullen worden in Griekenland (CGVS p.7), dient te worden gewezen op het feit dat overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Je vader verklaart zelf geen contact meer te hebben gehad met de Griekse autoriteiten (CGVS p.4). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS dan ook van mening dat na onderzoek van de elementen in jouw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat jouw ouders werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die hen werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat hun status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van hun status van persoon die internationale bescherming geniet niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat ze niet zouden kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, hun verblijfsvergunning die verband houdt met hun status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Wat betreft de **status of verblijfsregeling van je zus**, in geval van terugkeer naar Griekenland, kan voorts de redenering die hieromtrent reeds in de beroepsbeslissing van je ouders werd geopperd, worden herhaald.

Artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt geenszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn (CGVS p.5).

Dit betekent dat, hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaken in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dienen jouw ouders zich met betrekking tot de mogelijkheden in hoofde van je zus in Griekenland dan ook te beroepen op de geëigende procedures die hen naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die ze hieromtrent hebben aldaar te doen gelden.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het verzoek om internationale bescherming van je zus L. M. (CG 20/10311C; O.V. 8.748.445) wordt tevens niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekers voeren aan dat, in tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt er wel degelijk nieuwe elementen aanwezig zijn in de asielaanvraag van de verzoeker, die bovendien betrekking hebben op deze laatste persoonlijk. Zij argumenteren als volgt:

"Eerste nieuwe element : de psychologische problemen: Het zoontje leidt aan psychologische problemen: Dus, mijn zoon heeft psychische klachten, die klachten zijn ongeveer sinds jaar geleden begonnen. Hij gaat niet graag naar school. Als hij op school is gaat hij wenen. Hij is zeer terughoudend. Hij probeerde afstand te nemen van andere kinderen en met niemand spelen. Heeft te maken met onze situatie. Omdat we vaak van land zijn veranderd. Die situatie had impact op hem. Vroeger zaten we in Nederland, daarna naar hier gekomen. We zijn bijna 3.5 jaar hier. Gewoon omwille van die situatie. Welke psychische klachten heeft zoon? Hij is altijd alleen. Probeert gewoon afstand te nemen van andere kinderen, als hij naar school moet gaan, gaat hij wenen (verhoor p 5-6/8)

Verder heeft het kindje ook nood aan medische behandeling: Mijn zoon heeft last van zijn tanden, hij is in behandeling bij tandarts. De gemeente is op de hoogte. De arts heeft de gemeente gecontacteerd i.v.m. de kosten. Men probeerde gewoon tijd te rekken door de kosten niet te betalen, omdat de behandeling te duur is. Als die kosten moeilijk zijn gewoon voor België om te betalen, hoe kan ik terugkeren naar Griekenland.

Gezien de slechte economie in Griekenland en slechte dienstverlening op gezondheidsvlak en onderwijs etc. Ik kan die behandeling niet bekostigen. Dus dan moet ik in dit geval werken (verhoor, laatste pagina) Ten onrechte oordeelt het CGVS dat de psychologische problemen geen verband houden met een eventueel risico op vervolging. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat een asielaanvraag geenszins onontvankelijk kan worden verklaard indien een terugkeer naar Griekenland zou betekenen dat de asielzoeker terecht komt in een situatie van extreme materiële deprivatie: “...” (HvJ, Ibrahim e.a., punten 90 en 101). De vraag vanaf wanneer er sprake is van een situatie van extreme armoede moet worden beoordeeld in functie van het profiel van de asielzoeker. In casu is er sprake van een minderjarig jongetje van amper 5 jaar oud, dat bovendien psychologische problemen heeft. Er is duidelijk sprake van een kwetsbaar persoon. De drempel om te beslissen tot een situatie van verregaande materiële deprivatie zal aldus sneller zijn bereikt: “«En l'espèce, les parties requérantes invoquent une situation personnelle et familiale complexe: elles ont la charge d'un enfant mineur ayant présenté des troubles cognitifs lors de leur séjour en Italie, et la deuxième partie requérante a entamé un suivi psychologique en Belgique pour des difficultés déjà diagnostiquées en Italie. Le Conseil estime que de tels éléments sont de nature à conférer, à leur situation en Italie, un caractère de vulnérabilité qu'il convient d'approfondir au regard de la jurisprudence précitée de la CJUE » (Nansen, NANSSEN NOTE 20-2 Personen met een internationaal beschermingsstatuut in een andere EU-lidstaat, 13 augustus 2020). Tweede nieuwe element: nieuwe landinformatie. Het behoort de overheid om zelf een omstandig onderzoek te verrichten naar de situatie waarin de asielzoeker zal terechtkomen in geval van een terugkeer naar Griekenland: 88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak). C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17). “Zoals eerder aangehaald in het arrest M.S.S. heeft het EHRM echter reeds geoordeeld dat: “359 The Government argued that the applicant had not sufficiently individualised before the Belgian authorities the risk of having no access tot he asylum procedure and being sent back by the Greek Authorities. The Court considers however, that it was in fact up tot he Belgian authorities, faced with the situation described above, not merely to assume that the applicant would be treated in conformity with the Convention standards but, on the contrary, to first verify how the Greek authorities applied their legislation on asylum in practice.” (Nansen Note). In strijd met de rechtspraak van het Hof van Justitie heeft de Belgische overheid geen enkel onderzoek verricht naar deze situatie. Zij voegt geen landinformatie aan het administratief dossier, en verwijst evenmin naar enige landinformatie in de bestreden beslissing. Nadat de asielaanvraag van verzoekers ouders werd afgewezen, is nieuwe landinformatie verschenen: Op 17/02/2020 publiceerde het EHMR dat een zaak aanhangig werd gemaakt tegen een beslissing waarin een asielaanvraag niet-ontvankelijk werd verklaard in Nederland. De aanvraag betreft een Syrisch gezin bestaande uit een echtgenoot, echtgenote - die een zeldzame, genetische huidaandoening heeft - en twee kinderen jonger dan drie jaar, aan wie in maart 2017 in Griekenland internationale bescherming werd verleend. Eind augustus 2017, kort na de geboorte van het tweede kind, mochten zij niet langer verblijven in de aan hen toegewezen accommodatie in Athene. Nadat zij bijna twee maanden zonder andere toegewezen woonruimte en zonder middelen om in hun levensonderhoud te voorzien waren gebleven, hebben zij Griekenland verlaten en in Nederland asiel aangevraagd. Dit verzoek is niet-ontvankelijk verklaard omdat aan verzoekers in Griekenland reeds internationale bescherming was verleend. Het gezin benadrukt dat zij bijzonder kwetsbaar zijn aangezien hun gezin bestaat uit twee jonge kinderen en een volwassene die gespecialiseerde medische behandeling nodig heeft, en klagen dat zij in de praktijk geen toegang zullen hebben tot huisvesting in Griekenland ([https://hudoc.echr.coe.int/eng - {%22itemid%22:\[%22001-201475%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng - {%22itemid%22:[%22001-201475%22]}), DARWESH AND OTHERS v. GREECE AND THE NETHERLANDS, 52334/19, Communicated Case | 29/01/2020). » Verzoeker citeert vervolgens uit de third party intervention van RSA in het kader van deze zaak voor het EHRM waarin volgens verzoeker duidelijk wordt aangegeven dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van ernstige materiële deprivatie “...” (punten 7 en 3).

Hij stelt dat er geen kans is op verbetering en wijst er op dat naast deze besluiten van RSA ook een rapport werd gepubliceerd door Mobile Team (THE LIVING CONDITIONS OF APPLICANTS AND BENEFICIARIES OF INTERNATIONAL PROTECTION EVIDENCE OF GREECE'S FAILURE TO PROVIDE SUSTAINABLE ACCOMMODATION SOLUTIONS MOBILE INFO TEAM Feb 2021). Hij argumenteert dat geheel terecht werd opgeworpen door verzoekers vader dat hun Griekse verblijfsdocumenten niet meer geldig zijn en dat L. zelfs geen Griekse verblijfsdocumenten heeft ingevolge haar geboorte en wijst er op dat het gebrek aan een geldige verblijfsvergunning tot gevolg heeft dat er geen toegang meer is tot sociale bijstand: "...” (RSA, 6-15). Hij stelt dat het rapport van Mobile Team bevestigt dat de toegang tot documenten het meest problematisch is voor personen die terugkeren naar Griekenland na een verblijf in een andere Europese Lidstaat en dat dit eveneens het geval is voor gezinnen met minderjarige kinderen "...” (Mobile Team). Volgens verzoeker stelt het CGVS ten onrechte dat de documenten uiteindelijk wel zullen verkregen worden/verlengd worden. Het is mogelijk om een verlenging van bestaande documenten aan te vragen, maar in de praktijk kan dit tot gevolg hebben dat de betrokkene zes maanden lang geen of nauwelijks toegang heeft tot sociale zekerheid, gezondheidszorg en overige vormen van bijstand: "...” (<https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2020/01/NANSEN-Situation-des-be%CC%81ne%CC%81ficiaires-de-protection-internationale-en-Gre%CC%80ce-de%CC%81cembre-2019.pdf>). Hij stelt vervolgens dat *“Het meisje L., dat geboren is in België, heeft zelfs helemaal geen documenten, en zal aldus een asielaanvraag moeten indienen of een familievisum aanvragen. Dit zal langer dan 6 maanden duren. Bij de beoordeling van de asielaanvraag moet rekening worden gehouden met het belang van het kind. Er kan niet verwacht worden dat een kind van amper 2 en 5 jaar, onder wie één kindje medische en/of psychologische begeleiding nodig heeft, gedurende 6 maanden lang geen toegang hebben tot gezondheidszorg, huisvesting en andere vormen van sociale zekerheid.”* Met betrekking tot toegang tot gezondheidszorg stelt verzoeker dat los van het gegeven dat een AMKA nummer vereist is om toegang te krijgen tot gezondheidszorg, dit laatste ook beperkt wordt door diverse andere obstakels: "...” (RSA). Hij citeert vervolgens ook de RSA third party intervention om aan te tonen dat sociale zekerheidsuitkeringen nauwelijks beschikbaar zijn door de vereiste van een vast adres of jarenlang verblijf in Griekenland, dat terugkeerders geen enkele begeleiding krijgen voor noch toegang hebben tot sociale huisvesting. Hij wijst er op dat veel statushouders overleven op straat of in kraakpanen en dat er veel te weinig opvangcentra zijn voor daklozen; dat de projecten voor huisvesting niet toegankelijk zijn voor verzoeker nu de ouders reeds geruime tijd geleden internationale bescherming hebben gekregen (Mobile Info) en dat de levensomstandigheden niet alleen op straat maar ook in de kraakpanden menonwaardig zijn voor minderjarige kinderen en voegt ter staving twee foto's toe opgenomen in het rapport van Mobile Info team. Tenslotte betoogt verzoeker dat *“blijkt uit de eerste asielaanvraag van verzoekers (die werd ingediend door hun ouders) dat het gezin volledig op zichzelf aangewezen was nadat zij hun statuut hadden gekregen. Zij konden niet overleven omdat ze geen werk konden vinden. Gezien hun financiële problemen waren ze noodgedwongen om het land te verlaten: “On devait compter sur nous-mêmes, trouver un travail, pour payer le loyer, trouver une maison etcetera. Après avoir le statut, un certain temps je suis restée chez l'ami de mon mari le temps d'avoir le titre de voyage et j'ai quitté la Grèce.”* (vrije vertaling : *« We moesten op onszelf rekenen om een werkt te vinden, de huur te betalen, een huis te vinden enz. Na de toekenning van ons statuut ben ik bij de vriend van mijn man gebleven totdat we onze verblijfstitel hadden gekregen en heb ik het land verlaten”*) (verhoor mama, p. 5/7). Aldus is het virtueel onmogelijk dat de familie met twee minderjarige kinderen, waarvan ééntje psychologische problemen heeft, daadwerkelijk toegang krijgt tot medische gezondheidszorg, huisvesting en sociale zekerheidsuitkeringen. Bij een terugkeer loop het kindje bijgevolg een reëel risico om terecht te komen in een situatie van extreme materiële deprivatie. Het gegeven dat de ouders geen tweede asielaanvraag in eigen naam hebben ingediend, doet hieraan geen afbreuk.”

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen, de asielaanvraag van verzoeker ontvankelijk te verklaren en het statuut van erkend vluchteling, ondergeschikt subsidiaire bescherming te willen toekennen.

2.2. Verzoeker voegt de aanstelling pro deo en de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

3. Beoordeling

3.1. In deze zaak diende de minderjarige verzoeker, een verzoek om internationale bescherming in via zijn ouders op grond van artikel 57/1 § 2, van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek*

om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

De Raad herinnert er aan dat eigen feiten in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk *“nieuwe elementen”* of feiten hoeven te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

3.2. Verzoekers vader heeft tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS er onder meer op gewezen dat zijn zoon niet naar Griekenland kan terugkeren omwille van het feit dat verzoekers vader er bedreigd werd en dat hij psychische klachten heeft die ongeveer in februari 2020 zijn begonnen, dat hij een dure behandeling nodig heeft voor zijn tanden en dat zij niet kunnen terugkeren naar Griekenland omdat hij zelf zijn gezin niet kan onderhouden en er niet op hulp kan rekenen voor huisvesting, school en andere zaken (notities PO, p. 5, 6). Verder heeft verzoekers vader tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangehaald dat zijn dochter geen Griekse documenten heeft omdat ze in België geboren is en er geen recht op onderwijs en gezondheidszorg zal hebben (notities PO, p. 5) alsook dat zij Griekenland 4 jaar geleden verlaten hebben, dat hij denkt dat de autoriteiten zijn documenten niet gaan verlengen en dat de situatie van zijn dochter onduidelijk is (notities PO, p. 7).

3.3. In zoverre verzoeker zich deels op de verblijfssituatie van zijn in België geboren jongere zus beroept, wordt in de bestreden beslissing hierover als volgt gemotiveerd: *“Wat betreft de **status of verblijfsregeling van je zus**, in geval van terugkeer naar Griekenland, kan voorts de redenering die hieromtrent reeds in de beroepsbeslissing van je ouders werd geopperd, worden herhaald. Artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt geenszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn (CGVS p.5). Dit betekent dat, hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen. Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaken in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dienen jouw ouders zich met betrekking tot de mogelijkheden in hoofde van je zus in Griekenland dan ook te beroepen op de geëigende procedures die hen naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die ze hieromtrent hebben aldaar te doen gelden.”*

In zijn arrest nr. 269 542 van 8 maart 2022 met betrekking tot verzoekers jongere in België geboren zus heeft de Raad geoordeeld dat zij eigen feiten aanbrengt die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad verwijst hiervoor naar de omstandige motivering in punten 3.1. en volgende van dit arrest.

Bijgevolg kunnen de motieven in de bestreden beslissing die betrekking hebben op de verblijfssituatie van verzoekers in België geboren jongere zus, evenmin tot de conclusie leiden dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangebracht die een apart verzoek rechtvaardigen.

3.4. Wat betreft de Griekse verblijfsvergunningen van verzoekers ouders wordt in de bestreden beslissingen verwezen naar artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn en als volgt besloten: *“Aangezien de geldigheid van hun status van persoon die internationale bescherming geniet niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat ze niet zouden kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, hun verblijfsvergunning die verband houdt met hun status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897)”*. In zoverre hieruit wordt afgeleid dat de minderjarige in Griekenland geboren verzoeker als gezinslid van personen die er internationale bescherming hebben verkregen er recht zou hebben op de voordelen voorzien in artikel 24 tot en met 34 van de Kwalificatierichtlijn, waaronder een verblijfsvergunning en toegang tot gezondheidszorg, wijst de Raad op het volgende.

Uit de door verwerende partij bijgebrachte beslissingen genomen met betrekking tot de ouders van verzoeker blijkt dat zowel de vader als de moeder van verzoeker een internationale beschermingsstatus hebben verkregen voor 13 september 2018, wat niet betwist werd door verwerende partij. Volgens de verklaringen van verzoekers vader zijn de Griekse verblijfsvergunningen van hem en zijn echtgenote, verzoekers moeder, niet meer geldig. Uit het administratief dossier kan niet blijken dat dit is geverifieerd door verwerende partij in het kader van het onderzoek van het in eigen naam ingediende beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker, zodat in de huidige stand van zaken moet worden aangenomen dat deze verblijfsvergunningen zijn verstreken.

Met betrekking tot de psychologische problemen van verzoeker zoals uiteengezet door zijn vader tijdens het persoonlijk onderhoud worden geen stukken bijgebracht. Verzoeker legt, binnen de door de Raad ter terechtzitting bepaalde termijn, een document neer met betrekking tot de tandbehandeling die werd verstrekt aan verzoeker in België. Zoals hoger reeds opgemerkt heeft verzoekers vader, in het kader van het beschermingsverzoek ingediend in eigen naam door de minderjarige verzoeker, verwezen naar de onzekerheid over de vraag of hun verblijfsdocumenten nog verlengd zullen worden en het gegeven dat zijn dochter in België geboren is en geen verblijfsdocumenten heeft in Griekenland.

Uit het administratief dossier kan niet blijken dat de medische problemen van verzoeker bestonden op het ogenblik van het nemen van de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid van de verzoeken van zijn ouders en het arrest van de Raad van 20 januari 2020 inzake het door zijn ouders ingestelde beroep tegen de ten aanzien van hen genomen onontvankelijkheidsbeslissingen. Verder brengt verzoeker in het verzoekschrift ook recente informatie bij met betrekking tot de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland – waaronder Mobile Info Team, The Living Conditions of Applicants and Beneficiaries of International Protection Evidence of Greece’s Failure to Provide Sustainable Accommodation Solutions; Februari 2021, Nansen Note 20-2, Personen met een internationaal beschermingsstatuut in een andere EU Lidstaat, 13 augustus 2020, en Written submissions on behalf of Refugee Support Aegean (RSA) & Stiftung PRO ASYL, Kurdistan Darwesh and others v. Greece and the Netherlands Application no. 52334/19, 4 June 2020 - die dateert van na het arrest van de Raad van 20 januari 2020, en waarmee de Raad in het kader van de procedure van de ouders van verzoeker geen rekening heeft kunnen houden.

Uit deze informatie blijkt dat in de praktijk statushouders er in een situatie kunnen terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot. Gelet op de wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken en de socio-economische situatie in Griekenland zoals die blijkt uit de rapporten waarnaar wordt verwezen, wordt voor statushouders -waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet meer in het bezit zijn van geldige verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt en is het risico op dakloosheid erg groot. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water.

Verzoeker is vijf jaar oud en het is niet betwist dat hij volkomen afhankelijk is van zijn ouders wat betreft zijn levensonderhoud en toegang tot medische zorg in Griekenland en derhalve een uiterst kwetsbaar profiel heeft (zie HvJ, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., 19 maart 2019, punt 93). Uit de bijgebrachte recente informatie blijkt dat personen die internationale bescherming hebben gekregen en wiens verblijfsvergunning verstreken is, in geval van terugkeer naar Griekenland gedurende een langere periode kunnen geconfronteerd worden met administratieve obstakels om hun

verblijfsvergunning en documenten die noodzakelijk zijn om daadwerkelijk in de praktijk toegang te krijgen tot huisvesting, sociale voorzieningen en de arbeidsmarkt, te hernieuwen of te verlengen. In het bijzonder in het geval van gezinnen met kinderen, zoals *in casu*, kan derhalve niet worden uitgesloten dat zij gedurende een lange periode hierdoor dakloos zouden worden, nu uit het administratief dossier evenmin kan blijken dat zij in Griekenland nog over een netwerk beschikken. *In casu* maakt verzoeker deel uit van een gezin met twee kinderen.

Dat niets er op wijst dat verzoekers ouders niet zouden kunnen terugkeren of dat zij hun verblijfsvergunning die verband houdt met hun status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zouden kunnen verlengen mits het zetten van een aantal stappen, zoals voorgehouden in de bestreden beslissing, kan dan ook niet zonder meer worden bijgetreden.

Gelet op de voormelde informatie waaruit blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, wiens verblijfsvergunning is verstrekt zoals verzoekers ouders, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met administratieve obstakels die het hen zeer moeilijk maken om hun rechten en de rechten van hun minderjarige kinderen gedurende een langere tijd te effectueren, en gezien het kwetsbaar profiel van de vijfjarige verzoeker die volledig afhankelijk is van zijn ouders; acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van verzoeker als minderjarige zoon van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

In de huidige stand van zaken kan bijgevolg niet worden besloten dat *in casu* de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet vervuld zijn.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 maart 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET